

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Margrete Auken som ordfører.

Margrete Auken (SF):

Fru Gitte Seeberg efterlyste før, at vi fik en grundig debat, og det vil jeg sige: grundighed er det værd at efterlyse i denne sag. Det er nogle ganske vigtige spørgsmål, Venstre har lagt frem her, men jeg må altså sige i umådelig sjusket form.

Jeg ved ikke, hvordan forslaget er blevet skrevet ned, om man sådan har siddet hen over bordet og sagt: Nu laver vi det lige, og så kommer vi i tanker om alle de floskler, vi kan, om, hvor ondt det dér væmmelige samfund er over for den lille mand, og så laver vi noget, og så kalder vi det noget så flot som en retssikkerhedsreform. Det er jo ikke så lidt, når man tænker på, hvor lidt der står i forslaget.

Der er blevet fremdraget eksempler på flovser. Jeg kan også nogle, det vrimler jo med dem, men jeg vil lade det blive ved dette og så gå ind på nogle af de konkrete forslag. Det er altså lidt ærgerligt, for nogle af dem kunne godt fortjene, at man lige tænkte sig om en ekstra gang.

Med hensyn til det første forslag, det med kvalitetskravet til lovforslag, foreslog SF faktisk i sin tid, at vi fik et lovråd herinde netop for at få sådan noget igennem; men det gik Venstre jo ikke ind for. Dengang havde man regeringsmagten, og så skulle der sandelig ikke være et lovråd, der kunne gå sagerne ordentlig igennem, så lovene blev bedre og tydeligere osv. osv., alt det, vi ønskede. Vi er i og for sig enige med Venstre, og vi kan da godt overveje, om vi igen skal finde frem til at få lavet et forslag om et lovråd og så gå sagerne efter den vej rundt.

Til spørgsmålet om forslag nr. 2 og 3: Ja, det er klart, der er jo nogle situationer, hvor myndighederne kvajer sig, men det skal ikke løses inden for denne her lovgivning. Det er jo forvaltningsloven og sådan noget, man skal have fat i, hvis folk ikke bliver behandlet ordentligt og ikke får ordentlige informationer. Det gælder både sager inden for miljølovgivningen, og der er en bunke sager inden for sociallovgivningen, ved jeg, hvor det er tiltrængt at holde myndighederne i ørerne.

Men jeg synes, at sådan som det står her, er det jo et spørgsmål om, at man skal deregulere samfundet. Og det kan da godt være, at Venstre synes, vi skal deregulere samfundet, men det er ikke en retssikkerhedsreform, det er noget ganske andet. Det er et spørgsmål om, hvorvidt der

skal være plat liberalisme i det her samfund og alt skal være tilladt, så folk, der bor tæt ved kysterne, ejer kysterne, og folk, der bor ved Holmslands Klit, ejer Holmslands Klit, så Danmark i hvert fald ikke ejes af danskerne, men af de ganske få mennesker, der bor dér, hvor de nu tilfældigvis bor, og vi andre så ikke skal komme og blande os. Så vidt jeg kan se, er det det, Venstre foreslår.

Men når vi har regler, skal de selvfølgelig også overholdes, og det skal myndighederne ud og påse, ikke bare fordi der er mistanke. Når Venstre forlanger, at der skal være regler for indgreb, så er det jo på baggrund af, at der er mistanke om, at noget er galt, og så er vi ovre i en helt anden situation. Så er vi ovre i en situation, hvor man skal inden for straffeloven, og det er en ganske anden historie.

Når skorstensfejeren kommer ud og ser til huset, så skal han påse, at det ikke er brandfarligt, sådan som vores system er. Han kommer ikke med en mistanke om, at vi nok laver numre med skorstenen. Næsten alle disse regler er af en sådan art, at de offentlige myndigheder skal kunne komme til at føre tilsyn, og det er klart, at hvis ikke de kan komme til, skal de også have lov til at tilkalde politiet, for det er i vores alle sammens interesse, at de fælles regler, vi har vedtaget i det her Folketing – om vi nu har kunnet lide dem eller ej, eller vi er blevet stemt ned eller ej – bliver overholdt.

Så er der en enkelt sag, som jeg er blevet gjort opmærksom på, nemlig at man jo i 1985 i en betænkning faktisk påpegede det problem, der kunne opstå, når politiet brugte f.eks. Told og Skat og sagde: Kan I ikke lige gå ud og se efter dér og så lægge mærke til, om den ikke også er gal henne i hjørnet dér, så de kunne gøre sådan et tilfældighedsfund. Dé gjorde man opmærksom på det.

I 1989 tog Strafferetsplejeudvalget faktisk sagen op, men det lå ikke inden for udvalgets kommissorium. De henstillede til den daværende regering – én, som Venstre var med i, så vidt jeg husker – at gøre noget ved sagen. Det gjorde man ikke.

Men det er faktisk en af de sager, der kunne være grund til at kigge på, nemlig hvor man bruger almindelige tilsynsmyndigheders umiddelbare adgang til folks private hjem til at finde ud af andre ting, som der faktisk er noget fup med. Jeg synes, det havde klædt Venstre, om man havde sagt: Nu tager vi fat på det, vi forsømte dengang. Vi vil godt have kigget på det igen og få det arbejdet igennem.